

Introitus:

Dobrořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej se na všechna dobrodiní jeho. Žalm 103:2

¹⁸ Když se procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak do moře vrhají kruhovou síť; byli totiž rybáři. ¹⁹ Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ ²⁰ Oni hned opustili síť a následovali ho. ²¹ A když odtamtud poodešel, uviděl jiné dva bratry, Jakuba, *syna Zebedeova*, a jeho bratra Jana, jak v lodi se svým otcem Zebedeem spravují své síť. I povolal je. ²² Oni ihned opustili loď i svého otce a následovali ho.

Matoušovo evangelium 4:18-22

¹⁵ Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce. ¹⁶ Ne vy jste si vybrali mne, ale já jsem si vybral vás a ustanovil jsem vás, abyste vyšli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstávalo; aby vám *Otec* dal, oč byste ho požádali v mém jménu. ¹⁷ To vám přikazuji, abyste se navzájem milovali.“

Janovo evangelium 15:15-18

Školáci

Minulý týden mne upozornila jedna paní učitelka z Plaňan u Kolína (to je ta moje internetová církev, jsou tu lidé, kteří do Oázy jak je rok dlouhý nepřijdou a pravidelně čtou) že se nemáme dnes modlit jenom za žáky a studenty, ale také za učitele. Zastyděl jsem se a honem jí odepsal, že má samozřejmě pravdu. I za ně! Na nich velkou měrou leží odpovědnost, jaké naše děti budou. Myslíme na to, aby měli nadhled a nebáli se. Nebáli se? A je koho? Jistěže! Aby se nebáli říkat dětem všechno a před ničím je nechránit, nýbrž ve všem je doprovázet. Jedna z vychovatelek dětí českého miliardáře, dnes více, než padesátiletá žena, odmítá mít dítě. Sama je dnes milionářkou a cítí se nevýslovně šťastná. V dubnu roku 2010 dala novinám nebývale tvrdý rozhovor o kráse sobectví, nechala se vyfotografovat ve tmavých brýlích a se šátkem, nepoznána. A možná už třetí rok pokračuje ve svém štěstí. Snad prý adoptuje dceru a udělá ji dědičkou.¹ Děti a výchovné starosti zdržují, jistě. Ale je tu výsledek! A pokud se zřekneme starostí s dětmi a jejich řevem, zlobením a lumpárnami, pak platí: “Tam, kde nepláčou děti, tam by měli plakat dospělí...”

1. Rabína si Židé vybírali

Ale my jsme četli, že si Pán Ježíš vybral svoje učedníky! Jenže pravidlem bylo a je, že si rabína vybírají žáci. Mají na výběr! Mohou si vybrat i dnes z pestrého vějíře židovských škol. Mezi rabíny a samozřejmě i mezi jejich žáky bývá napětí. Z historie v Ježíšově době víme o velkých rabínech Hilelovi a Šamajovi.² Moc se neshodli... Chci říci, že je velmi přirozené, když se ve věcech náboženských dohadujeme. Když je více názorů a pohledů. A kdyby někdy měl zvítězit vždycky jen jeden, bylo by to zlé. Když přišel nový rabín a odlákal žáky, jak se dalo rozumět začátku působení Ježíšova, který napohled přebral žáky Janu Křtiteli, mohli bychom se na něj dívat úkosem. Ale učitel také mohl svoje žáky předat novému rabínovi. Samozřejmě s ním také mohl zápasit. A z tohoto úhlu pohledu musíme vidět jak veliké, moudré a silné bylo, když se Jan Křtitel nebránil a žáky poslal k tomu, který jim mohl dát více. Však to taky tak začalo: Ondřej (a Jan), Šimon Petr, Filip,

¹ Viz: http://ona.idnes.cz/penize-jsou-jediny-smyslem-meho-zivota-tvrdi-ceska-milionarka-pwc-/spolecnost.aspx?c=A100419_103133_ona_ony_ves

² Hilelovi se přisuzuje narození 110 před Kristem a smrt asi 10 po Kristu. Spolu se Šamajem dali podnět k prvním verzím Talmudu a Mišny. Velice často se neshodli.

Natanael...³ A přesto učitel nemá své bývalé žáky opustit a má sám hledat dál cestu a ptát se Písem. Však se také Jan ve svých úzkostech ptal, zda udělal dobře.⁴

Baví mne to říkat zvláště, když se připomíná, jak má církev mít jeden názor, jednu organizaci a nejlépe vypadat stejně a číst stejné předpisy. A tady se podívejte: Všichni rabíni měli stejného Mojžíše a dovolili si ten luxus být jiní. Jen potřebovali zvládnout své chutě, aby proti sobě navzájem zbytečně nebojovali. A nešlo jim to. A ani Ježíš s Hilelem a Šamajem nebojoval, ač se jej snažili jejich žáci zařadit do svých systémů a vtáhnout do svých hádanic. On je převyšoval, hrál vyšší hru, než oni čekali. Přepískal je svými spravedlivými činy. A stejnou radu dával učedníkům.⁵ Ale text přece začínal jinak:

2. Ježíš si vybral žáky

Ano, četli jsme, že si Pán Ježíš vybral svoje učedníky. Dokonce říká, že dobře ví, koho si vybral.⁶ Jan, evangelista, zaznamenal, že Ježíš ani na chvíli nezalitoval svojí volby: "Nevyvolil jsem si vás Dvanáct? Ale jeden z vás je ďábel." To řekl o Judovi, *synu Šimona Iškariotského*, neboť ten ho měl zradit, jeden z Dvanácti." (Janovo evangelium 6:70n)

A řekl to ještě silněji: "Ne vy jste si mne vyvolili, ale já jsem si vás vyvolil..." (15:16) a tím říká, že bychom si jej ani nevyvolili, že není náš typ, že od začátku chce moc. Ale on si nás vyvolil. Neptal se nás. Nečekal, až to bude pro nás výhodné. A ač se nám někdy zdá, že jsme se dlouho rozhodovali, že to bylo jen na nás, že nám pomohl ten nebo onen, tak je to trochu vedle. Myslet si můžeme, co chceme, ale pravdou je, že je to Boží svrchované rozhodnutí. A ještě dnes si můžeme myslet, že je to naše volba, jako Jidáš... Ale i jeho si vyvolil, ten se ovšem rozhodl Ježíše zradit. Volbu odmítl.

Ježíš vystupuje autoritativně, je to takový víchř, jako při stvoření. Je to Pán! Takže víme, že nás nevyvolil jen proto, abychom byli vyvolení, ale proto, abychom "přinesli ovoce a naše ovoce, aby zůstalo." (15:16) Nejsme vyvoleni proto, abychom mu chodili ukazovat tvářičku, plnili předpisy, předávali tradici, měli se dobře, konečně měli klid a byli vyrovnaní. Ne, máme úkol přinést ovoce s charakterem - trvanlivosti. A jediné ovoce, které zůstane - jsou lidé. Žádné tvrdé kokosy. Všechno tady pomine. Jen lidé jdou do věčnosti.

Dovedu si představit, jak se vám zužují zorničky a říkáte si, jak tohle ustojím. A co tím získám, když to takhle tvrdě budu říkat. Já z toho neuhnu, ale neskončím tady, musím říct více:

3. Přátele, ne otroky

Protože nesmíme zapomenout, že Pán svoje učedníky sice autoritativně zavola a dal jim úkol, ale zároveň je zavola k tomu, aby - při plnění toho úkolu - dostali oč požádají v Ježíšově jménu. Ovoce se totiž nepřináší tak, že se někde nakrade nebo doveze, třeba z Ameriky či z Afriky, jako banány či hrušky. Ovoce se nese od pupenů, přes květy až po plný hrozen. Proto máme připraveno všechno, co potřebujeme u Otce.

³ Viz: Janovo evangelium 1:35nn

⁴ Viz: Matoušovo evangelium 11:3 a Jan 3:22-31

⁵ Viz: "Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho převyšovat *spravedlnost* učitelů Zákona a farizeů, do království Nebes určitě nevstoupíte." (Matoušovo evangelium 5:20)

⁶ Viz: "Nemluvím o vás všech; **já vím, které jsem si vyvolil**. Ale musí se naplnit Písmo: „Ten, kdo jí se mnou chléb, pozdvihl proti mně svou patu." (Janovo evangelium 13:18)

Nezvládli bychom to nesení ovoce. Ne proto, že nejsme dost dobří, ale **nejde** to - přinést ovoce, které zůstane. To není lidský výkon. To je přímo závislé na nebeském daru.

Ještě se sluší dodat, že ovoce se nenosí roboticky, jako když v nebesích pohnou páčkou, my vydáme ovoce. Je to Boží dílo, Boží dání, ale při našem plném vědomí. To jen otroci dělají bez účasti a přímo nesmí přemýšlet, musí říkat Ano, nesmí říkat Ne, protože jim není dáno dohlédnout k cíli, tak nemusí pochopit smysl své práce. Tady jsou učedníci tehdy i dnes jako přátelé. Ježíš říká: "Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce." (15:15) a proto nenasazujeme jeden na druhého, nevyšilujeme a nevyčítáme si navzájem svou nekvalitní práci. Pro jistotu dostáváme k tomu nesení ovoce příkaz: "To vám přikazuji, abyste se navzájem milovali." (15:17) Tedy abychom se nejen obraceli k nebeskému Otci s prosbami, ale abychom se navzájem vytrvale, jasně a pokojně domlouvali. Abychom si vycházeli vstříc a pomáhali si.

Souhrnem:

1. V tradici si vybírají učitele žáci. Podle Janova evangelia si také vybrali učedníci... Na doporučení se zajímali, Ježíš jim dovolil nahlédnout do svého soukromí. A církve až podnes je pestrá. Není to její chyba. Cílem není jeden typ křesťanství, ale jedno křesťanství, ve kterém nás Duch svatý spojuje dohromady. Tenhle luxus si chraňme. Diskutujme. A pokud se nějak dělíme, přejme si pokoj a požehnání.
2. Jenže podle Janova evangelia si učedníky - a také nás - ve skutečnosti vybral Pán. Má pro nás úkol. Přinést to, co zůstane. A to trvalé ovoce - jsou lidé! Učedníci mají úkol přinést je jako další učedníky. Zkuste se týden modlit za trvalé ovoce ve vašem životě: "Pane, dej mi komu, kde a jak posloužit ke spáse, která vytrvá až do nebes!" A popoznámka (tohle budu teď častěji opakovat) Proč máme takové vnější i vnitřní potíže? Proč si připadáme hloupě a nejde nám to či ono? Protože máme velký úkol! Ale zároveň máme dar Ducha svatého a Boží přátelskou přízeň!
3. Dokonce máme otevřené konto u svého Otce, můžeme si požadovat, co k tomu nesení potřebujeme a jeden na druhého nevyskakujeme, ale máme se rádi, protože si navzájem přejeme pokoj a povzbuzení. V jednom filmu se po havárii dívce každých čtyřadvacet hodin vymaže paměť a vše musí jít znova. Zamiluje se a její milenec a manžel pochopí to nejdůležitější: Bud' se může okolí této ženy každý den zlobit, jak je nemožná a nebo jí každý den vysvětlí, kdo je a co se stalo.⁷ Proto je v textu přikázání lásky. To je cesta. Tak to je!

⁷ Viz trochu *viagrový a odpočinkově komediální* film vhodný do televizí vysílajících pro zábavu. Nicméně má velice cenné jádro příběhu: <http://www.csfd.cz/film/133842-50x-a-stale-poprve/> a tady <http://www.youtube.com/watch?v=rIcx2Z-p2Mg>